

Την αμαρτία μου θα την ομολογήσω, όχι για να δικαιολογηθώ, αλλά για να δώσω λίγο παραπάνω νόημα σε όσα θα γραφούν παρακάτω. Όταν μου πρότειναν να γράψω μια κριτική για το νέο άλμπουμ των Raw In Sect με προειδοποίησαν ότι είναι κομματάκι πειραματικό, μια μίξη μέταλ και Ελληνικής παραδοσιακής μουσικής, και ειλικρινά περίμενα να ακούσω κάτι που θα ήταν του τύπου «δε βαριέσαι μωρά, δουλειά δεν έχει ο διάολος.....» Μπορώ να πω με περισσή βεβαιότητα ότι μετά τη διαδικασία του να ακούσω πάνω από πέντε φορές το εν λόγω άλμπουμ ότι είμαι σε φάση «ω ρε μαλάκα μου πως είναι δυνατόν κάτι να γαμάει τόσο πολύ»

Οι Αθηναίοι Raw in Sect αυτά τα δέκα χρόνια που δρουν σαν συγκρότημα στον κόσμο της μουσικής κάθε άλλο παρά καλλιτεχνικά ήσυχοι είναι. Από το ευθύ και τραχύ thrash metal των πρώτων ημερών τους, σε πιο μελωδικές φόρμες τα επόμενα χρόνια και τώρα, εν έτη 2018, στο KITRO, που είναι ένα πραγματικό διαμάντι καλλιτεχνικής έκφρασης. Μακριά από τον ήχο του παρελθόντος, οι Raw in Sect γυρνάνε σε πιο Heavy Rock φόρμες, με τα μουσικά στοιχεία της Ελληνικής παραδοσιακής μουσικής και των Ανατολίτικων κλιμάκων να ξεχειλίζουν σε κάθε νότα τους. Παικτικά, ακούμε ένα πραγματικό σεμινάριο, με δυνατές κιθάρες και ένα καλοκουρδισμένο rhythm section. Από πλευράς παραγωγής το αποτέλεσμα αγγίζει το αψεγάδιαστο, και γι' αυτό μεγάλο μέρος της ευθύνης φέρουν τα πολύ ηχηρά ονόματα που βρίσκει κανείς στο background αυτής της κυκλοφορίας.

Το άλμπουμ περιέχει 12 κομμάτια από τα οποία δύσκολα κάποιος μπορεί να επιλέξει κάποιο που να υπερέχει αισθητά των άλλων (όντας όλα ΥΠΕΡΟΧΑ). Προσωπικά ξεχώρισα το Arena (με το πολύ όμορφο βίντεο που το συνοδεύει και που αποτυπώνει με τρόπο απλό κομμάτια της καθημερινότητας στην Ελλάδα), και τα Argonautes, Phrygia και Gramma . Στα άκρως θετικά επίσης ότι το άλμπουμ έχει και έκδοση σε βινύλιο, που για του λάτρεις αποτελεί ένα έξτρα κίνητρο.

Δεν θα μπω καν στη σύγκριση του ηχητικού πειραματισμού των Raw in Sect με τη δουλειά άλλων συγκροτημάτων όπως οι VIC. Το KITRO είναι μια κυκλοφορία αυτόφωτη (αν κάποιος μπορεί να τη χαρακτηρίσει έτσι) και τόσο υπέροχη που σίγουρα πρέπει να ακουστεί περισσότερο. Όσο για μένα, αφού μαζέψω για πολλοστή φορά το σαγόνι μου θα βάλω το άλμπουμ στο repeat. Σας διαβεβαιώ ότι κι εσείς το ίδιο θα κάνετε όταν το ακούσετε!

Γιώργος Παρδάλης